

PARAULES DE VIDA

Jornada mundial del Migrant i del Refugiat

Aquest diumenge celebrem la Jornada mundial del Migrant i del Refugiat. La presència de persones d'altres països i cultures, que fins fa unes dècades era una cosa molt minoritària, s'ha convertit en un fenomen que ha transformat la vida dels nostres pobles i ciutats i que ja hem assumit amb normalitat. Quan coneixem a altres persones que, sent originàries d'altres països i continents, s'han establert entre nosaltres, anem assimilant interiorment que la nostra societat és cada vegada més plural i aprenem a conviure amb aquells que tenen una cultura diferent de la nostra en alguns aspectes. La celebració d'aquesta jornada, tan volguda per al papa Fran-

cisc, ens ha de portar a mirar amb ulls cristians a aquells que, per diferents motius, han hagut de sortir del seu país per a buscar una vida millor o, simplement, per a poder viure, com les famílies ucraïneses que han vingut des que va començar la guerra que està patint el seu país.

Els cristians no ens podem deixar portar per prejudicis negatius encara molt estesos. La seua presència és enriquidora per a nosaltres en molts sentits. El Papa ens ho recorda en el seu missatge: «la història ens ensenya que l'aportació dels migrants i refugiats ha estat fonamental per al creixement social i econòmic de les nostres societats. I ho continua sent també avui. El seu treball, la seua capacitat de sacrifici, la seua joventut i el seu entu-

siasme enriqueixen les comunitats que els acullen». Per això no hem de caure en una actitud egoista cap a ells, sinó que hem de lluitar perquè siguen tractats amb justícia, els seus drets siguen respectats, tinguen les prestacions socials que nosaltres hem aconseguit, i els seus fills puguen gaudir de les mateixes oportunitats educatives que tenen els nostres.

«La presència dels migrants (afirma el Papa en el seu missatge) representa un enorme repte, però també una oportunitat de creixement cultural i espiritual per a tots». La diversitat de cultures no ha de viure's amb recel. Si la vivim positivament, podem descobrir la immensa riquesa de l'esperit humà, conèixer millor la bellesa de la diversitat del nostre

món i, d'aquesta manera, sentir-nos més germans de tots els homes. La presència de creients d'altres religions hauria de despertar el desig de conèixer més i millor la nostra tradició espiritual, amb el desig que aquesta dimensió tan important de l'ésser humà siga més valorada en aquesta societat i aquesta cultura tan secularitzades.

Molts dels qui venen a viure amb nosaltres han sigut batejats a l'Església catòlica i, per tant, pertanyen a la mateixa família de la fe que nosaltres. Un creient mai hauria de sentir-se estrany en cap comunitat cristiana. L'arribada de migrants i refugiats catòlics ofereix també nova energia a la vida eclesial de les comunitats

que els acullen. De fet, en les nostres parròquies ja ho estem comprovant: migrants que assisteixen a l'eucaristia i demanen els sagraments d'iniciació cristiana per als seus fills, i fins i tot alguns que s'estan comproment en les seues parròquies com a catequistes o voluntaris de Càritas.

Que aquestes reflexions ens ajuden a tindre una actitud positiva cap a ells i que la seua presència ens faça pensar a tots que també la nostra vida és una peregrinació cap al Regne de Déu; i que en aquest món hem d'anticipar-lo treballant per una societat més justa per a tots.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar com a éssers humans (II)

En la lògica transhumana, la llibertat és primària a la naturalesa. L'ésser humà és radicalment lliure i mitjançant la col·laboració de les biotecnologies pot fer realitat tots els seus somnis.

L'argument determinista queda esmicolat. No hi ha una naturalesa pètria, impossible de modificar. Cada ésser humà pot ser el que desitja esdevenir; pot desafiar els límits naturals que li són imposats de bell antuvi en néixer i recrear-se indefinidament.

Tinc capacitat de modificar les meves qualitats fenotípiques, de millorar les meves destreses naturals i de crear-ne de noves, desafiant l'espai, el temps, els topalls propis de la condició humana. Fins i tot, puc ser lliure de morir o de no morir. Ni tan sols la mort es planteja com un fet irreversible i fatal.

Contra el determinisme biològic, els transhumanistes defensen l'indeterminisme antropològic. Des del paradigma transhumanista, es refusa, doncs, la idea d'una naturalesa humana fixa i es-

tàtica, d'una substància individual de naturalesa racional.

L'ésser humà és un ésser indeterminat, que no posseeix cap naturalesa en si mateix, ni és la imatge de cap ésser superior. Es crea mitjançant els artefactes tècnics, es determina a si mateix i es dona la seua pròpia forma i el seu *telos*. Tot és obert: tant el seu present com el seu futur. L'únic fix és el passat, però, pot esborrar-lo o modificar-lo si li interessa, perquè la consciència del passat depèn de la memòria i la memòria està ubi-

cada en una àrea del cervell. No està cridat a ser un esclau dels esdeveniments que van tenir lloc en el passat, ni haver de viure instal·lat en un cos que no ha escollit i li ha vingut donat per naixement.

Té capacitat i destresa per construir el món que habita, però, a la vegada, per construir-se a si mateix amb els objectes i els artefactes que elabora amb la seua intel·ligència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Jornada mundial del Migrante y del Refugiado

Este domingo celebramos la Jornada mundial del Migrante y del Refugiado. La presencia de personas de otros países y culturas, que hasta hace unas décadas era algo muy minoritario, se ha convertido en un fenómeno que ha transformado la vida de nuestros pueblos y ciudades y que ya hemos asumido con normalidad. Cuando conocemos a otras personas que, siendo originarias de otros países y continentes, se han establecido entre nosotros, vamos asimilando interiormente que nuestra sociedad es cada vez más plural y aprendemos a convivir con aquellos que tienen una cultura distinta de la nuestra en algunos aspectos. La celebración de esta jornada, tan querida para el papa Francisco, nos debe llevar a mirar con ojos cristianos a aquellos que, por distintos motivos, han tenido que salir de su país para buscar una vida mejor o, simplemente, para poder vivir, como las familias ucranianas que han venido desde que comenzó la guerra que está sufriendo su país.

Los cristianos no nos podemos dejar llevar por prejuicios negativos todavía muy extendidos. Su presencia es enriquecedora para nosotros en muchos sentidos. El Papa nos lo recuerda en su mensaje: «la historia nos enseña que la aportación de los migrantes y refugiados ha sido fundamental para el crecimiento social y económico de nuestras sociedades. Y lo sigue siendo también hoy. Su trabajo, su capacidad de sacrificio, su juventud y su entusiasmo enriquecen a las comunidades que los acogen». Por ello no debemos caer en una actitud egoísta hacia ellos, sino que hemos de luchar para que sean tratados con justicia, sus derechos sean respetados, tengan las prestaciones sociales que nosotros hemos alcanzado, y sus hijos puedan gozar de las mismas oportunidades educativas que tienen los nuestros.

«La presencia de los migrantes (afirma el Papa en su mensaje) representa un enorme reto, pero también una oportunidad de crecimiento cultural y espiritual para todos». La diversidad de culturas no debe vivirse con recelo. Si la vivimos positivamente, podemos descubrir la inmensa riqueza del espíritu humano, conocer mejor la belleza de la diversidad de nuestro mundo y, de este modo, sentirnos más hermanos de todos los hombres. La presencia de creyentes de otras religiones debería despertar el deseo de conocer más y mejor nuestra tradición espiritual, con el deseo de que esta dimensión tan importante del ser humano sea más valorada en esta sociedad y esta cultura tan secularizadas.

Muchos de los que vienen a vivir con nosotros han sido bautizados en la Iglesia católica y, por tanto, pertenecen a la misma familia de la fe que nosotros. Un creyente nunca debería sentirse extraño en ninguna comunidad cristiana. La llegada de migrantes y refugiados católicos ofrece también nueva energía a la vida eclesial de las comunidades que los acogen. De hecho, en nuestras parroquias ya lo estamos comprobando: migrantes que asisten a la eucaristía y piden los sacramentos de iniciación cristiana para sus hijos, e incluso algunos que se están comprometiendo en sus parroquias como catequistas o voluntarios de Cáritas.

Que estas reflexiones nos ayuden a tener una actitud positiva hacia ellos y que su presencia nos haga pensar a todos que también nuestra vida es una peregrinación hacia el Reino de Dios; y que en este mundo hemos de anticiparlo trabajando por una sociedad más justa para todos.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Exercicis espirituals per al clergat

Recuperant clàssiques normalitats, del diumenge 10 de juliol, al vespre, fins al divendres 15 al migdia, ha tingut lloc al Desert de les Palmes de Benicàssim l'habitual tanda d'exercicis espirituals d'estiu organitzada per la Delegació diocesana del Clergat. El Director ha estat Mn. Joan-Anton Cedó, rector de la Prioral de Reus. L'eix de les seves profundes reflexions ha estat l'espiritualitat del prevere diocesà. Els seus apunts per a cada meditació es basaven sòlidament en nombrosos i selectes textos bíblics, així com també el *Decret conciliar sobre el ministeri i vida dels preveres* del Vaticà II, les propostes del Concili Provincial Tarraconense, el mateix Sínode Diocesà de Tortosa, i els més recents documents del papa Francesc com l'ex-

hortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, i la seva homilia en el Jubileu dels Preveres en l'Any de la Misericòrdia. El reduït nombre d'exercitants facilitava el diàleg cordial amb el director, sobretot a la plàtica de cada vespre, resumint els punts del dia meditats. Al començament de la jornada el res de Laudes, a migdia la celebració de l'Eu-

caristia, abans de sopar les Vespres i, al final, el res peripatètic del Rosari marcaven la nostra pietat litúrgica.

L'Eucaristia de cloenda ens la va presidir el Sr. Bisbe que agrai, de tot cor, al director tot el seu esforç i llarga preparació.

José Luis Arín Roig

IV Assemblea de l'ACG i Laics de Parròquies

Del 21 al 24 de juliol es va celebrar a la Salle Bonanova la IV Assemblea de l'ACG i Laics de Parròquies. El lema d'aquesta era «Anunciar a Jesucrist amb obres i paraules». Hem participat quasi 1.000 laics i 44 diòcesis de tota Espanya. De la nostra diòcesi hi vam participar 8 laics i 2 preveres.

La inauguració la va protagonitzar la Diòcesi de Màlaga, amb un acte molt amè però no per això

menys important. Se'ns va plantejar quatre preguntes bàsiques i fonamentals sobre l'anunci de Jesús: què anunciar?, qui anunciem?, com anunciem?, on anunciem i quan anunciem? El mateix dijous, a la nit, vam acabar compartint el sopar amb els productes típics de cada diòcesi.

El segon dia, divendres, la jornada es va dedicar a la importància del testimoni evangelitzador dels laics de l'ACG. Aquesta jornada va acabar amb una Eucaristia a la Sagrada Família.

El nucli del treball de dissabte va ser els àmbits de presència pública per ser veritables testimonis de l'Evangelí. Al matí es va fer un treball amb diversos tallers i, a la tarda, el diàleg intergeneracional. Acabant amb la votació de les línies de futur per al proper quadrienni.

El diumenge encaràrem l'última jornada d'aquesta IV Assemblea amb una Eucaristia a Santa Maria del Mar presidida pel cardenal Juan José Omella. Amb ella finalitzà l'assemblea.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Si volem verificar la nostra pertinença a Crist, vegem com ens comportem amb els qui ens han ferit. El Senyor ens demana que responguem com Ell ho fa amb nosaltres. No ens separa en bons i dolents, en amics i enemics. Per a Ell tots som fills estimats» (12 d'abril).

@Pontifex_es: «Les armes de l'Evangelí són l'oració, la tendresa, el perdó i l'amor gratuït al proïsme, a tot proïsme. És així com es porta la pau de Déu al

món. Per això, l'agressió armada d'aquests dies, com tota guerra, representa un tractatge a Déu» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «Mentre el poder mundà deixa només destrucció i mort, la pau de Crist edifica la història, a partir del cor de cada home que l'acull» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «La presència de Déu és tan humil, amagada, a vegades invisible, que per a ser reconeguda necessita d'un cor preparat, despert i acollidor» (14 d'abril).

II Jornada de los Abuelos y Mayores en San Bartolomé

El sábado y domingo (23 y 24 de julio de 2022) hemos celebrado la segunda Jornada mundial de los Abuelos y de los Mayores, instituida por el papa Francisco el año pasado.

¡Qué bien! Los abuelos nos sentimos acogidos y valorados por la Madre Iglesia. No hemos finalizado el trayecto de vivir. Estamos recorriendo, sí, las últimas curvas que nos conducen al Cielo, pero **vivientes**, sabedores de que somos hijos de Dios y que Él, por medio de la Madre Iglesia, nos ama, aprecia y regala frutos.

En la vejez seguimos dando fruto. En la vejez, los abuelos de Jesús produjeron un fruto que es reflejo de su santidad: su hija María. Jesús es la luz y fruto para nuestras vidas otoñales, cargadas con frutos. Y los frutos siempre los regala el Señor, espléndido como siempre. Somos **vivientes** por la gracia de Dios en medio de «una ancianidad activa también desde el punto de vista espiritual, cultivando la vida interior por medio de la lectura de la Palabra de Dios, la oración cotidiana, la práctica de los sacramentos y la participación en la liturgia»; ofreciendo a los hijos y nietos un «afecto lleno de atenciones»; y acercándonos a los pobres y afligidos «con la ayuda concreta y la oración». De este modo, «en la ancianidad se siguen dando frutos».

Agradecemos el cariño mostrado por los nietos, los hijos y la familia de la Iglesia.

Manuel Ferrer

Celebració de Santo Domingo a Riba-roja d'Ebre

El primer divendres d'agost, a Riba-roja es fan les festes del barri de Santo Domingo, un barri creat en el temps de l'ENER. La gent vinguda d'altres pobles van fer les cases i no es van oblidar de fer una capelleta en honor de santo Domingo.

Així, el divendres 5 d'agost a les 19.30 h, celebràvem la Missa següent

da de la processó, que aquest any sí s'ha pogut realitzar, i després d'una estona de pluja, es va donar pas al sopar popular, el ball...

Finalment, el dissabte amb altres activitats vam donar gràcies al sant patró.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Riba-roja d'Ebre

AGENDA

- ▶ **Dilluns 26**, Tortosa, a les 13 h, inauguració del nou menjador de Càritas.
- ▶ **Dies 26 i 27**, Edifici Seminari, formació permanent del clergat.
- ▶ **Dijous 29**, Tortosa, Residència Diocesana Sant Miquel, a les 11 h, Missa.
- ▶ **Divendres 30**, Roquetes, a les 19.30 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 1 d'octubre**, Sant Jaume d'Enveja, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 2**, Alcalà de Xivert, inici de curs dels Equips de la Mare de Déu. / La Torre de l'Espanyol, a les 12.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Cosme i sant Damià (anomenats els sants metges), germans mrs. de Síria, patrons dels metges i dels farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, màrtirs a Nagasaki (s. XVII);

Lleida: ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dijous [Dn 7,9-19 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Els Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Divendres [Jb 38,1.12-21; 40,3-5 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibrers, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. □ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), verge i doctora de l'Església, carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ha 1,2-3;2,2-4 / Sl 94 / 2Tm 1,6-8.13-14 / Lc 17,5-10]. Sants Àngels de la Guarda; **Lleida:** □ Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat (1946). Sant Sadurní, ermità a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

Diuenge XXVI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin»

De vegades pensem que és possible tenir riquesa i pensar en els pobres i no ens adonem que la riquesa fa que els pobres es tornin invisibles als nostres ulls. La primera lectura ho retrata molt bé: *S'estiren en llits de marfil..., mengen els anyells més tendres..., beuen el vi en grans copes i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep.* La riquesa ens tanca en el nostre món i ens impedeix tenir ulls per a veure els germans. És el que li passa també *al ric* de l'evangeli (no té nom: qualsevol de nosaltres pot ser aquest ric). *Aquest ric anava vestit de porpra i de lli finíssim i cada dia celebrava festes esplèndides.* Podem dir que no robava, que feia servir els seus diners. Però *un pobre que es deia Llätzer* (els pobres tenen nom i cognoms) *s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric.* Però aquest no el veu; es troba massa ocupat en els seus plaers; Llätzer se li ha tornat invisible. Després tanmateix canvien les coses: *El pobre morí i els àngels el portaren a la falda d'Abraham; el ric també morí i el van sepultar.* Ja es veu que la situació és ben diferent. Ho diu el text: *Estant en un lloc de turments... Ara sí que veu Llätzer, ara sí compta amb ell, però ja és massa tard tal com diu Abraham: Entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa tant que si algú volgués passar del lloc on sec jo cap on sou vosaltres, no podria.* I convençut que per ell no pot fer res demana a Abraham que envii Llätzer a convèncer els seus germans. Però Abraham és molt clar: *Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin.* I subratlla: *Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer.* Pau ens recomana: *Busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor...* La riquesa ens encega, ens impedeix estimar els germans, practicar la justícia, l'amor. És la Paraula de Déu qui ens ho diu: ja no ens cal res més.

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 6,1a.4-7)

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats als estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vidors.»

► Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 6,11-16)

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Reis dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 16,19-31)

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on soc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre." El ric digué: "Llavors, pare, et prego que m'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobarlos algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".»

► Lectura de la profecia de Amós (Am 6,1a.4-7)

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de aquellos que se sienten seguros en Sión, confiados en la montaña de Samaria! Se acuestan en lechos de marfil, se arrellanan en sus divanes, comen corderos del rebaño y terneros del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al destierro, a la cabeza de los deportados, y se acabará la orgía de los disolutos.»

► Salmo responsorial (145)

R. *¡Alaba, alma mía, al Señor!*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 6,11-16)

Hombre de Dios, busca la justicia, la piedad, la fe, el amor, la paciencia, la mansedumbre. Combate el buen combate de la fe, conquista la vida eterna, a la que fuiste llamado y que tú profesaste noblemente delante de muchos testigos.

Delante de Dios, que da vida a todas las cosas, y de Cristo Jesús, que proclamó tan noble profesión de fe ante Poncio Pilato, te ordeno que guardes el mandamiento sin mancha ni reproche hasta la manifestación de nuestro Señor Jesucristo, que, en el tiempo apropiado, mostrará el bienaventurado y único Soberano, Rey de los reyes y Señor de los señores, el único que posee la inmortalidad, que habita una luz inaccesible, a quien ningún hombre ha visto ni puede ver. A él honor y poder eterno. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,19-31)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: «Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banqueteaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaros estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico; y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que murió el mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado. Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaros en su seno, y gritando, dijo: "Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaros que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas". Pero Abrahán le dijo: "Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaros, a su vez, males: por eso ahora él es aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y, además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que los que quieran cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros". Él dijo: "Te ruego, entonces, padre, que le mandes a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también ellos vengán a este lugar de tormento". Abrahán le dice: "Tienen a Moisès y a los profetas: que los escuchen". Pero él le dijo: "No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán". Abrahán le dijo: "Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni aunque resucite un muerto".»